

[Wilhelm.]

julelys og VS, når man taler nationaliseringer. Det forholder vi os temmelig køligt over for.

Den anden ting, han havde som grund til at tage skarpt afstand fra forslagene, var, at disse skulle forhindre a-kraft. Det er faktisk også min opfattelse. Jeg mener, at hvis man realiserer disse ting, så har man forhindret a-kraft, og derfor synes jeg, det er udmærket.

Handelsministeren havde en anden opfattelse. Han opfattede det som brudstykker af et mønster, som et supplement til a-kraften, og det må være hans opfattelse, men jeg er temmelig overbevist om, at bl. a. fordi det her er energiforsyning nok, er det langt, langt økonomisk at foretrække for a-kraften. A-kraftinvesteringerne er af en helt anden størrelsesorden, nemlig i dagens priser oppe i retning af 35-40 mia kr. for de 5 a-kraftværker til en ringere procentdelforsyning af det danske energiforbrug. Det vil betyde, at hvis man sætter dette i værk, så man har reelt, politisk, fornuftmæssigt osv. hindret a-kraften. Vi er sådan set enige om, og det har jeg ikke spurgt imod, at det vil være konklusionen, men jeg vil alligevel konstatere, at der er a-krafttilhængere her i salen, som mener, at sådan forholder det sig ikke. Det her er kun et supplement.

Så var der hr. Ninn-Hansen. Det var meget kort, og det er da i orden. Man ønsker ikke rigtig at debattere det, vi får kun at vide, for jeg ved ikke hvilken gang, at kernekraften er det centrale. Og selv om tinbenet er brækket af, og selv om vandet fosser ind i papirbåden, så fortsætter hr. Ninn-Hansen som den standhaftige og siger, at uanset alle nye oplysninger om økonomi, urankrise og ting og sager, er og bliver kernekraften det centrale, og at vindmøller er farlige. Det føler jeg ingen trang til at kommentere så forfærdelig meget, så lad det blive ved det.

Hr. Honoré talte om kolossale investeringer. Hr. Honoré er, så vidt jeg har forstået, en svoren tilhænger af a-kraft, og som nævnt er der virkelig dér tale om kolossale investeringer til et element i den danske energiforsyning, som efter regeringens egen plan og opgivelser er langt mindre end disse ca. 38 pct., som ligger her. Der er tale om nettoinvesteringer, som er omkring det 5-dobbelte, for at give et element til energiforsyningen ved a-kraften, som er omkring det halve. Det har hr. Honoré ikke nogen betænkelighed ved, så vidt jeg nogen sinde har hørt, men her er der altså tale lige pludselig

om kolossale investeringer. Der bliver sagt, at vi ikke anviser osv., og det blev stemplet meget heftigt endda som værende uanstændigt. Igen vil jeg sige: jeg mener, at vi har taget fat meget konkret på både investeringsproblemet og på diskussionen om, hvorvidt det kan være rimeligt at låne ca. 1 mia kr. eller knap 1 mia kr. om året i de 4 år, det står på, i sammenligning med den voldsomme valutabesparelse, som vil være gevinsten i al fremtid, efter at dette er udbygget. Alligevel lader hr. Honoré, der åbenbart ikke har læst disse ting, som om vi overhovedet ikke behandler de problemer, og det skulle være groft uanstændigt. Det ville svare til, at vi foreslog en mindsteløn på 200.000 kr. om året. Jeg synes, at den bemærkning kun stempler hr. Honorés behandling af disse sager, så det skal jeg undlade at komme ind på.

Derimod vil jeg gerne nævne og kommentere hr. Honorés argumenter imod vindkraften og vore synspunkter om, at det er en på det nærmeste ideel i økologisk henseende energikilde, fordi den både i modsætning til uran eller anden kerneenergi og i modsætning til afbrænding af fossile brændsler kun består i, at man låner en i forvejen fri energi på vejen og så slipper den løs igen.

Her taler hr. Honoré om økologiske indvendinger. Hvad med den visuelle forurening, siger hr. Honoré, hvad med den lydæssige forurening? Jeg kan sådan set ikke fortænke hr. Honoré i det, for den visuelle forurening er også den eneste indvending, der i regeringens energiplan er stillet op imod vindkraften. 3 gange nævner man den visuelle forurening, men alligevel vil jeg da gerne kommentere hr. Honoré. Om der så skulle stå 1.000 vindmøller, hvorfor er det en visuel forurening? Det er jo et subliment æstetikspørgsmål. Hvad hvis jeg opfatter de 1.000 kirketårne som en visuel forurening? Hvad hvis jeg opfatter kirkeklokkerne som en lydæssig forurening, så har hr. Honoré sikkert en anden opfattelse, og det viser bare, hvor tilfældige, hvor ligegyldige, hvor vilkårlige den slags argumenter er i denne debat. Jeg tror egentlig nok, at jeg ville betragte funktionelle vindmøller som nogle smukkere, nogle skønnere, ting i naturen i god overensstemmelse med den almindelige rationalistiske æstetik end hr. Honorés kirketårne. Men i hvert fald er det lidt vanskeligt at tage det argument alvorligt.

Til handelsministeren vil jeg godt sige: jeg kan da godt dele bekymringen ved forsynings-